

महाराष्ट्र राज्य विद्युत वितरण कंपनी मर्यादित,
ग्राहक तक्रार निवारण मंच
कोल्हापूर परिमंडळ, कोल्हापूर

सं. क्र. काअ/ग्रातनिमं/कोप/केस क्र. १३४/२०११-१२/

दिनांक :

- १) श्री. मच्छिंद्र बंडू हगवणे,
मु.पो. खवासपूर, ता. सांगोला, जि. सोलापूर.

अर्जदार

विरुध्द

- १) कार्यकारी अभियंता (का.) तथा नोडल ऑफीसर,
म.रा.वि. वितरण कंपनी मर्यादित,
सं व सु मंडळ कार्यालय, ऊर्जा नगर, सोलापूर
२) कार्यकारी अभियंता
म.रा.वि.वि. कंपनी मर्यादित,
विभागीय कार्यालय, पंढरपूर, जि. सोलापूर
३) उप कार्यकारी अभियंता,
म.रा.वि.वि. कंपनी मर्यादित,
उप विभागीय कार्यालय, सांगोला, जि. सोलापूर

विरुध्द पक्षकार

- कोरम : १) श्री. बी.जी. पवार. अध्यक्ष,
२) श्री. जी.बी. पानकर, सदस्य सचिव
३) श्री. जी.सी. लेले. सदस्य

महाराष्ट्र विद्युत नियामक आयोग
(ग्राहक तक्रार निवारण मंच व विद्युत लोकपाल)
विनियम २००६ मधील ८.२ चे तरतुदीनुसार

न्याय निर्णय

श्री. मच्छिंद्र बंडू हगवणे, मु.पो. खवासपूर, ता. सांगोला, जि.सोलापूर यांनी मंचाकडे अनुसूची अ मध्ये आपले प्रतिनिधी श्री. शिवाजीराव गणपतराव पवार यांचेमार्फत महाराष्ट्र विद्युत नियामक आयोग (ग्राहक गा-हाणे निवारण मंच व विद्युत लोकपाल) विनियम २००६ मधील कलम ६.१० नुसार वितरण कंपनी सांगोला उप विभाग, पंढरपूर विभागा विरुध्द तक्रार दि. २४.१०.२०११ रोजी दाखल केली. त्याचा तपशील खालील प्रमाणे -

तक्रारदार हे वि.प.चे अेजी- ६७३ (३४०४४०६३१६६१) ग्राहक आहेत. त्यांनी आपल्या शेतातील गट क्र. १०२४ मध्ये नवीन शेतीपंपासाठी ३ अश्वशक्ती वीज कनेक्शन दि. १.१२.२००९ रोजी घेतलेले आहे. त्याचा मंजुरी क्र. ईई/ पीपीआर/डीडीएफ /९१/०८-०९ असून त्यांनी डीडीएफ योजनेतून वीज पुरवठा घेतलेला आहे. ग्राहकाने त्यासाठी चलन रु. २२१०/- दि. ५.९.२००८ रोजी पावती क्र. ५३१६८१ नुसार भरले आहे. या चलनाचे रकमेमध्ये रु. २४०/- हे १.३% नॉरमेटीव्ह चार्जेस व रु. १००/- हे कॅपॅसिटर टेस्टिंग फी साठी वि.प.ने भरून घेतलेले आहेत. ग्राहकाच्या म्हणण्यानुसार वि.प.ने डी.डी.एफ. योजनेतून केलेला वीज पुरवठा चुकीच्या पध्दतीचा आहे. त्याच्या पुष्ट्यर्थ मा. विद्युत नियामक आयोग केस क्र. ५६/२००७ मधील दि. १६.२.२००८ च्या आदेशाचा संदर्भ घेतला आहे. आपल्या तक्रारीत विद्युत पुरवठा संहिता आणि पुरवठ्याच्या इतर अटी विनियम २००५ मधील ८ नुसार असलेल्या डी.डी.एफ.च्या व्याख्येचा संदर्भ घेतला आहे. तक्रारीतील पॅरा ३ व ४ मध्ये मा. आयोगाच्या केस क्र. ५६/२००७ मधील निरीक्षण उद्धृत केले आहे. त्यामध्ये

The Commission observed that consumers should not be burdened with infrastructure costs which are the liability of MSEDCL. इतर निरीक्षण पॅरा ४ मध्ये क्लॉज A, B, C, D, E, F मध्ये तक्रारीत सांगितले आहे. तक्रारदाराने अंतर्गत तक्रान निवारण कक्ष, सोलापूर येथे दि. ८.८.२०११ ला गा-हाणे दाखल केले. त्यामध्ये दि. ४.१०.२०११ रोजी आदेश झाले. मंचाकडून अपेक्षित मदत - अंदाजपत्रकीय रक्कम व १.३% नॉरमेटीव्ह चार्जेस व्याजासह रोखीने परत मिळावेत, तसेच कॅपॅसिटर टेस्टिंग फी रु. १००/- वि.प.ने भरून घेतले आहेत ते परत मिळावेत, ग्राहकाला करावा लागणारा खर्च व्याजासह परत मिळावा, या रकमा मा. आयोगाचे आदेशानुसार वीज बिलातून परतावा मिळावा, परतावा रक्कम मंचाने निश्चित करावी अशी विनंती केली आहे. आपल्या मागणीच्या पुष्ट्यर्थ या मंचाचा तक्रार क्रमांक ३०७/२०१० व इतर केसेसचा संदर्भ दिला आहे. केस क्र.९७/११ मा. राज्य आयोगाकडे दाखल तक्रारीबाबतची सुनावणी दि. ३.८.२०११ रोजी झालेली आहे. त्यामध्ये वितरण कंपनीने मा. उच्च न्यायालयात दाखल केलेली याचिका विचारांत घेऊन, मा. आयोगाचे डी.डी.एफ.चा परतावा दि.२४.८.२०११ पर्यंत बिलातून चालू करणेचा मौखिक स्वरूपात आदेश दिलेला आहे. वि.प.ने मा. उच्च न्यायालयात तीन वेगवेगळ्या पिटीशन दाखल केल्या आहेत, त्यामध्ये व्याजाबद्दल आक्षेप घेतला आहे, परंतु त्यामध्ये मा. उच्च न्यायालयाने कोणतीही मनाई वा स्थगिती मंजूर केलेली नाही. वि.प.ने मा. राज्य आयोगाकडे ग्राहकांना मुद्दल व व्याज देऊ केलेले आहे.

वितरण कंपनीला लेखी अहवाल सादर करण्यास नोटीस देण्यात आली होती. वि.प.ने आपल्या दि. २४.११.२०११ च्या पत्रात अंतर्गत तक्रार निवारण कक्ष, सोलापूर यांचे आदेशाचा संदर्भ देऊन ग्राहकाच्या संमतीने डी.डी.एफ. योजनेतून विद्युत पुरवठा केला आहे. मंजूर रक्कम ग्राहकाचे वीज बिलातून वर्ग करीत आहोत. ग्राहकाने लाईनची किंमत वि.प.कडे वर्ग केलेली नाही, त्यामुळे सदर खर्चाचे रकमेवर व्याज देणे संयुक्तीक नाही. ग्राहकाने संदर्भ दिलेल्या वि.प.च्या तीन वेगवेगळ्या पिटीशनमध्ये व्याज देता येणार नाही अशी वि.प.ची मागणी आहे, परंतु त्या बाबत कोणतीही मनाई वा स्थगिती मंजूर केलेली नाही असे ग्राहकाने नमूद केले असले तरी याचा अर्थ व्याज द्यावे असाही होत नाही. त्यामुळे उच्च न्यायालयातील पिटीशनच्या व्याज देण्याच्या निर्णयानंतर ग्राहकास व्याज देण्याच्या मागणीचा विचार करता येईल असे म्हटले आहे.

ग्राहकास किती रक्कम परत द्यावयाची या बाबत सहाय्यक अभियंता सांगोला यांचेकडून लाईनकरीता लागणाऱ्या सामानाची यादीनुसार व कंपनीचे तत्कालीन दरपत्रकानुसार लाईनसाठी लागलेल्या साहित्याच्या खर्चाची रक्कम निर्धारित वीज बिलात वर्ग करण्यात येईल. तसेच ग्राहकाने कॅप्सिटर टेस्टिंग फी भरलेची पावती व रु. १००/- परत मिळालेची अॅडव्हान्स रिसीट (आगाऊ पोहोच) वि.प.च्या पंढरपूर विभागाकडे दिल्यास ग्राहकास सदरची रक्कम चेकने अदा करणे सोपे जाईल असे नमूद केले आहे.

प्रस्तुतची तक्रार मंचासमोर दि. २७.१२.२०११ रोजी सुनावणीस घेण्यात आली. त्यावेळी ग्राहक प्रतिनिधी श्री. शिवाजीराव ग. पवार यांनी स्वतःच्या वैद्यकीय कारणास्तव मंचासमोर सदर सुनावणीस उपस्थित राहू शकत नसलेने तारीख वाढवून घेतली. वि.प.चे अधिकारी श्री. शितोळे, उप कार्यकारी अभियंता उपस्थित त्यांचे म्हणणे ऐकून घेतले. त्यांनी WCR प्रमाणे रक्कम रु. १६३३४/- ग्राहकाचे खात्यात जमा करण्याची तयारी दर्शविली. दि. १.१२.२००९ ते १.१२.२०११ या कालावधीतील पूर्ण रक्कम समायोजित करून पुढील शिल्लक रकमेच्या ५०% रक्कम ग्राहकाच्या बिलातून देण्याची तयारी दर्शविली. आपल्या म्हणण्या पुष्ट्यर्थ Work Completion Report ची प्रत हजर केली. वि.प.च्या अधिकाऱ्यांनी मंचासमोर तक्रारीतील वाद हा गाऱ्हाणे होत नाही असे सांगितले. त्या पुष्ट्यर्थ मा.उच्च न्यायालयाचे औरंगाबाद खंडपीठाकडील रिट पिटीशन नं. २०३२/२०११ चा संदर्भ दिला आहे. त्यासाठी मा. आयोगाकडील केस क्र. २५/२०११ मधील आदेश दाखल केला आहे. श्री. पवार यांनी वि.प.च्या Mode of repayment परताव्याची रक्कम २ वर्षांच्या कालावधीसाठी पूर्ण रक्कम व पुढील ५०% रकमेच्या परताव्याला हरकत घेतली आहे. ग्राहक प्रतिनिधींनी दि. १०.१.२०१२ रोजी मंचासमोर लेखी स्वरुपात ग्राहकास खर्च कराव्या लागलेल्या रकमेचा परतावा वीज बिलातून करतांना त्या रकमेवर व्याज देणेबद्दल आदेश करावा अशी मागणी केली आहे.

खालील मुद्दा निर्णयासाठी उपस्थित होत आहे.

१) ग्राहकाने लाईनसाठी केलेल्या खर्चाचा व्याजासह वीज बिलातून परतावा मिळावा ही मागणी मंजूर करणे योग्य होईल काय ?

उत्तर : होय

२) ग्राहकाची तक्रार मंचासमोर चालू शकते काय ?

उत्तर : नाही

कारणमिमासा

उभयबाजूंच्या कथनानुसार एक गोष्ट निश्चित होते की, ग्राहकाने दि. ५.९.२००८ रोजी चलन भरले असून ग्राहकाला वीज पुरवठा दि. १.१२.२००९ रोजी झालेला आहे. ग्राहकाने तक्रारीत म्हटल्याप्रमाणे वि.प.ने डी.डी.एफ. योजना निश्चितपणे चुकीच्या मार्गाने राबविण्यात आलेली आहे, त्याबद्दल वाद नाही. वि.प.ने WCR प्रमाणे परतावा रक्कम रु. १६३३४/- निश्चित केली आहे, त्याबद्दल ग्राहक प्रतिनिधी यांनी हरकत घेतलेली नाही. अर्जदार ग्राहकाने आपल्या तक्रारीत पॅरा २ मध्ये मूळ अंदाजपत्रकीय रक्कम व १.३% नॉरमेटीव्ह चार्जेस व्याजासह परत मिळावेत अशी मागणी केली आहे. ग्राहकास अंदाजपत्रकीय रक्कम परत करण्याचे आदेश करण्यापेक्षा ग्राहकाने प्रत्यक्ष केलेला खर्च रु. १६३३४/- परत करण्याचे आदेश करणे योग्य व कायदेशीर होईल.

वि.प.ने आपल्या लेखी अहवालात व्याज मागणीला हरकत घेतली आहे, कारण ग्राहकाने लाईनची किंमत वि.न.कडे वर्ग केलेली नाही. विद्युत कायदा २००३ कलम ४३ नुसार ग्राहकास वीज पुरवठा करणेची कायदेशीर जबाबदारी वि.प.ची आहे व मा. आयोगाने मंजूर केलेले विद्युत पुरवठा संहिता व पुरवठ्याच्या इतर अटी विनियम २००५ व शेड्यूल ऑफ चार्जेस नुसार खर्च वसूल करण्याचे अधिकार व्यतिरिक्त इतर रक्कम परताव्याची वि.प.ची जबाबदारी आहे. मा. आयोगाने केस क्र. ५६/२००७ मधील दि. १६.२.२००८ च्या आदेशामध्ये निरीक्षण केलेप्रमाणे -

The Commission observed that consumers should not be burdened with infrastructure costs which are the liability of MSEDCL. Such facilities can not be imposed on a consumer. If the consumer does not seek Dedicated Distribution Facility, the licensee has to develop its own infrastructure to give electric supply within the period stipulated in Section 43 of the EA 2003 read with the Maharashtra Electricity Regulatory Commission (Standards of Performance of Distribution Licensees, Period for Giving Supply and Determination of Compensation) Regulations, 2005.

त्यामुळे WCR प्रमाणे रु. १६३३४/- रकमेचा परतावा करणे आवश्यक आहे व ते कायदेशीर व योग्य होईल. या तक्रारीत परतावा कशा पध्दतीने करावयाचा व व्याजासह करावयाचा किंवा नाही एवढे दोनच मुद्दे वादग्रस्त आहेत. वि.प.चे अधिकारी श्री. शितोळे यांनी मंचासमोर दि. १.१२.२००९ ते १.१२.२०११ या कालावधीतील बिलाची पूर्ण रक्कम व पुढील कालावधीतील ५०% रकमेचे समायोजन व्याजासह करण्याची तयारी दर्शविली आहे. यास तक्रारदाराची हरकत आहे. वि.प.चे दि. २०.५.२००८ चे क्र. २२१९७ चे परिपत्रक पहाता, व त्यानंतर दि. ३१.१२.२००९ चे परिपत्रक पहाता, ५०% रकमेचा परतावा बिलातून देण्याचे निर्देश देण्यात आले आहेत. त्यामुळे श्री. शितोळे यांनी मंचासमोर तोंडी केलेले कथन मान्य करता येणार नाही. ग्राहकाने आपल्या तक्रारीतल पॅरा ४ मध्ये वीज बिलातून परतावा मिळावा अशी मागणी केली आहे. ग्राहकाच्या व्याजाच्या मागणीस वि.प.ने हरकत घेतली आहे. तक्रारदाराने या मंचाने केलेले आदेश व वि.प.ने मा. उच्च न्यायालयात दाखल केलेले रिट पिटीशन यामध्ये तक्रारदाराचे म्हणण्यानुसार व्याजाच्या रकमेबद्दल हरकत आहे, कारण त्यामध्ये रिट पिटीशनच्या साध्या कॉपीज दाखल केल्या आहेत. हे खरे की, त्यामध्ये मा. उच्च न्यायालयाची तहकुबी मिळालेली नाही असे म्हटले आहे. असे असले तरी, एक गोष्ट निश्चित की, केस क्र. ९७/२०११ मा. आयोगाचे आदेश पहाता, वि.प.ने मा. आयोगाकडे व्याज देऊ केल्याचे दिसते. असे असले तरी, व्याजाचा मुद्दा या तिन्ही केसमध्ये वादग्रस्त आहे. असो.

वर निरीक्षण केल्याप्रमाणे केस क्र. ५६/२००७ मधील दि. १६.२.२००८ च्या आदेशामध्ये मा. आयोगाने निर्देश केल्याप्रमाणे डी.डी.एफ. योजना चुकीच्या पध्दतीने राबविल्यामुळे ग्राहकास वि.प.ने खर्चात घातले आहे व क्लॉज F प्रमाणे अर्जदार ग्राहकास वीज पुरवठा देण्याची वि.प.ची जबाबदारी आहे. त्यामुळे वि.प.ने ग्राहकास कलम ६२.६ विद्युत कायदा २००३ नुसार व्याज देण्याचे आदेश करणे संयुक्तिक आहे असे मंचाचे मत झाले आहे.

Section 62 (6) of I.E. Act 2003

If any Licensee or a generating company recovers a price or charge exceeding the tariff determined under this Section, the excess amount shall be recoverable by the person who has paid such price or charge along with interest equivalent to the bank rate without prejudice to any other liability incurred by the licensee.

या ठिकाणी वि.प.ने वीज वितरण वाहिनी उभी करून वीज जोडणी देण्यासाठी ग्राहकास खर्चात घातले असले तरी, स्वखर्चाने इन्फ्रास्ट्रक्चर उभे करून ग्राहकास विद्युत पुरवठा करणे ही वितरण कंपनीची जबाबदारी आहे. त्यामुळे त्या खर्चाचा परतावा देणे कायदेशीर आहे त्या सोबत व्याज देणे वि.प.वर बंधनकारक आहे, कारण इन्फ्रास्ट्रक्चर वि.प.चे मालकीचे होते. इन्फ्रास्ट्रक्चरसाठी खर्च ग्राहकाचा आणि मालकी वि.प.ची, यामुळे अशा खर्च केलेल्या रकमेवर कलम ६२.६ नुसार ग्राहकास व्याज मिळणेचा अधिकार आहे असे मंचाचे मत आहे. त्यामुळे ग्राहकाची परताव्याच्या रकमेवरील व्याजाची मागणी मंजूर करणेत येत आहे. सदरचे व्याज कलम ६२.६ प्रमाणे बँक दराने द्यावे असे म्हटले आहे. मुद्दा क्र. १ चे उत्तर होय असे देण्यात येत आहे. ग्राहकाचा विद्युत पुरवठा दि. १.१२.२००९ रोजी झाला आहे, म्हणजे त्या दिवसापर्यंत ग्राहकाने इन्फ्रास्ट्रक्चर उभा करणेसाठी रु. १६३३४/- इतका खर्च केला आहे. त्यामुळे दि. १.१२.२००९ पासून परताव्याची रक्कम समायोजित होईपर्यंत ९% व्याज मंजूर करणे योग्य होईल असे मंचाचे मत आहे. तसेच कॅपेसिटर टेस्टिंग फी रु. १००/- ग्राहकाने भरली आहे, वितरण कंपनीने ती परत देण्याची तयारी दर्शविली आहे. त्यासाठी वि.प.ने ग्राहकाकडून अॅडव्हान्स रिसीटची मागणी केली आहे. त्याप्रमाणे ग्राहकाने रु. १००/- ची अॅडव्हान्स रिसीट त्वरित वि.प.कडे द्यावी व वि.प.ने ग्राहकास रु.१००/- त्वरित द्यावेत.

वि.प.चे अधिकारी श्री. शितोळे यांनी केस क्र. २५/२०११ मधील मा. आयोगाच्या दि. २०.१०.२०११ च्या आदेशाचा संदर्भ घेऊन त्या निर्णयाची प्रत हजर केली. त्यामध्ये Grievance म्हणजे काय ? कुठली केस Grievance मध्ये येते ? त्या केसमध्ये वि.प.ने ग्राहकास cost of 33 kv cubicle व cost of 33 kv 50/5 C.T. 3 Nos. चे अनुक्रमे रु. १,७२,२५०/- व रु. ५३,३४१/- असे एकूण रु. २,२५,५९१/- चा परतावा वीज बिलातून द्यावा असे आदेश दिले आहेत. ते मा. उच्च न्यायालयाने रिट पिटीशन क्र. २०३२/११ मधील दि. १.७.२०११ च्या आदेशामध्ये अशी मागणी ग्राहक गा-हाणे निवारण मंच व विद्युत लोकपाल विनियम २००६ मधील कलम २.१ सी नुसार Grievance च्या व्याख्येत बसत नाही असे निरीक्षण करून तक्रार फेटाळण्यात आली आहे.

वरील विवेचनावरून ग्राहकाची परताव्याची मागणी WCR प्रमाणे मंजूर करणे योग्य आहे असे मंचाचे मत झाले होते. वितरण कंपनीने त्यांस परतावा देण्याची तयारी दर्शवून परताव्याची रक्कम कशी द्यायची यावरूनही आपले म्हणणे मंचास सांगितले आहे. सर्वसाधारणपणे मंचाने ग्राहकाची तक्रार मंजूर करून त्यांस व्याजही मंजूर करण्याचे निर्णयाप्रत मंच आले आहे, परंतु मा.उच्च न्यायालयाचे औरंगाबाद खंडपीठाचे रिट पिटीशन क्र.२०३२ /२०११ मधील दि. १.७.२०११ च्या आदेशामधील निरीक्षण विचारांत घेता, ग्राहकाची मागणी "गा-हाणे " या सदरात येत नसल्यामुळे या मंचाला हे गा-हाणे चालविण्याचा अधिकार नाही.

मा.उच्च न्यायालयाचे औरंगाबाद खंडपीठाचे रिट पिटीशन क्र.२०३२ /२०११ मधील दि. १.७.२०११ चे आदेश बंधनकारक असल्याने प्रस्तुतची ग्राहकाची तक्रार “गाऱ्हाणे “ या व्याख्येत येत नाही व या मंचाच्या अधिकारक्षेत्राबाहेर असल्याचे फेटाळण्यात येत आहे. मा.उच्च न्यायालयाचे औरंगाबाद खंडपीठाचे दि. १.७.२०११ चे आदेशातील पान क्र. ४ व ५ मधील निरीक्षण असे आहे -

“ By no stretch of imagination the grievance of respondent No. 1, mentioned above, would be covered by this definition. A consumer’s grievance contemplated under the Regulations is basically a complaint about fault or inadequacy in quality of performance of the Electricity Distribution Company. In this case, admittedly, there is no grievance that performance of the petitioner- company, as distribution licensee, had been imperfect or otherwise. The grievance of respondent No. 1 is in respect of breach of statutory obligation allegedly committed by the petitioner-company. So, the grievance would not fall within the four corners of the term “ grievance “ defined under the Regulations.

“ Taking into consideration submission of consumers Advocate who tried to show certain orders passed by M.E.R.C. in the matter of complaint filed by certain consumers of the petitioner company for refund of amount etc., the Commission directed the petitioner – company to refund the amount to the consumer in those cases. I am afraid, even though in similar situation, the petitioner – company was directed by the Commission to refund the amount to their consumers, still such orders are not capable of being utilized as precedent. It is further observed -

I have made sufficiently clear above that the dispute between the parties is of civil nature and would not be covered by the term ‘ grievance ‘. The Consumer Grievance Redressal Forum, which has passed the impugned order, apparently did not have jurisdiction to entertain a complaint of this nature. Respondent No. 2 – Forum thus could not have decided the dispute of this nature. Therefore, the orders passed by the Commission will be of no use to respondent No. 1. The Writ Petition is allowed. The impugned order of the Forum stands set aside.”

औरंगाबाद ग्राहक तक्रार निवारण मंचाने केस क्र. ३४३/२०११ मे. माऊली कॉटेक्स विरुद्ध अधीक्षक अभियंता, महावितरण, ग्रामीण मंडल, औरंगाबाद मधील दि. १९.१०.२०११ च्या आदेशामधील पैरा १० मध्ये तक्रार Maintainable नाही असे निरीक्षण केले आहे. ग्राहक तक्रार निवारण मंच, अर्बन झोन, नागपूर यांनी केस क्र. ०२९/२०११ श्री. अरिहंत इस्पात प्रा.लि. नागपूर विरुद्ध कार्यकारी अभियंता, ग्रामीण विभाग २, नागपूर अर्बन झोन मधील आपल्या दि. २६.८.२०११ मधील आदेशात मा.उच्च न्यायालयाचे औरंगाबाद खंडपीठाचे रिट पिटीशन क्र.२०३२ /२०११ मधील दि. १.७.२०११ च्या आदेशाचा हवाला देऊन Grievance application dismiss केला आहे, तक्रार फेटाळली आहे. तसेच नागपूर ग्राहक मंच, नागपूर अर्बन झोन यांनी केस क्र. ०३२/२०११ मध्ये दि. २.९.२०११ च्या आदेशानुसार तक्रारदाराचे गाऱ्हाणे मंचासमोर चालू शकत नाही असे निरीक्षण केले आहे.

Therefore, Forum holds that present grievance application is untenable before this Forum. This Forum has no jurisdiction to decide present grievance application and grievance of the applicant deserves to be dismissed.

या सर्व बाबींवरून तक्रार फेटाळण्यात येत आहे. मुद्दा क्र. २ चे उत्तर नाही असे देण्यात येत आहे. खालील प्रमाणे आदेश -

आदेश

१) तक्रार फेटाळण्यात येत आहे.

२) या निर्णयाविरुद्ध तक्रारदार यांना अपील करावयाचे असलेस त्यांना आदेशाच्या तारखेपासून ६० दिवसांचे आंत मा.विद्युत लोकपाल, केशवा.बांद्रा-कुर्ला कॉम्प्लेक्स, बांद्रा (पूर्व) मुंबई यांजकडे करता येईल.

दिनांक :

(बी. जी. पवार)

अध्यक्ष

श्री. जी. बी. पानकर, सदस्य सचिव :

श्री. जी. सी. लेले, सदस्य :

एकमताच्या / बहुमताच्या आदेशाची अंमलबजावणी करण्यात यावी.

Opinion of Shri G.B. Pankar, Member Secretary in Case No. 134/2011-12

In this matter the applicant is claiming the interest on the cost of the infrastructure created to provide power supply to the agriculture connection. M.S.E.D.C.L. is agreed to refund only the infrastructure cost, not interest on it, by way of adjustment through bills.

In my opinion the relief claimed by the applicant can not fall within the definition of Grievance as contemplated under provision of C.G.R.F. Regulation 2.1 ©.

Regulation 2.1 © defined “ Grievance “ as under :

“ Grievance “ means any fault, imperfection, shortcoming or inadequacy in the quality, nature and manner of performance which has been undertaken to be performed by a Distribution Licensee in pursuance of a license, contract, agreement or under the Electricity Supply Code or in relation to standards of performance of Distribution Licensees as specified by the Commission and includes inter alia (a) safety of distribution system having potential of endangering of life or property, and (b) grievance in respect of non- compliance of any order of the Commission or any action to be taken in pursuance thereof which are within the jurisdiction of the Forum or Ombudsman, as the case may be.”

Hon. High Court of judicature at Bombay appellate side, Bench at Aurangabad in writ petition no. 2032 of 2011, the MSEDCL Rural Circle, Aurangabad -- Vs. M/s. Kaygaon Paper Mill Limited “ Manisha ” behind Axes Bank Aurangabad in judgment dated 1.7.2011 hold –

“ By no stretch of imagination the grievance of respondent No. 1, mentioned above, would be covered by this definition. A consumer’s grievance contemplated under the Regulations is basically a complaint about fault or inadequacy in quality of performance of the Electricity Distribution Company. In this case, admittedly, there is no grievance that performance of the petitioner – company, as distribution licensee, had been imperfect or otherwise. The grievance of respondent No. 1 is in respect of breach of statutory obligation allegedly committed by the petitioner – company. So, the grievance would not fall within the four corners of the term “ grievance ” defined under the Regulations”.

In the same authority cited supra writ petitioner no. 2332 of 2011 MSEDCL Vs. M/s. Kaygaon Paper Mill Limited Hon. His lordship hold ----

“ Shri H. F.Pawar, learned Advocate for respondent no.1 then tried to show me certain orders passed by the Maharashtra Electricity Regulatory Commission in the matter of complaint filed by certain consumers of the petitioner – company for refund of the amount etc. The Commission directed the petitioner – company to refund the amount to the consumer in those cases. I am afraid, even though in similar situation, the petitioner – company was directed by the Commission to refund the amount to their consumers, still such orders are not capable of being utilized is of civil nature and would not be covered by the term “ grievance ”.

The Consumer Grievance Redressal Forum, which had passed the impugned order, apparently did not have jurisdiction to entertain a complaint of this nature. Respondent No. 2 – Forum thus could not have decided the dispute of this nature. Therefore, the orders passed by the Commission will be of no use to respondent No. 1.

Facts of the present case and facts of the judgment cited are similar. Therefore, relying on the judgment of Hon'ble High Court, this dispute between the Parties is of civil nature and would not cover by the terms "grievance". Hence, the Forum has no jurisdiction to entertain a complaint of this nature and therefore, grievance application deserved to be dismissed.

(G. B. Pankar)
Member Secretary (CGRF) Kolhapur

This document was created using
Smart PDF Creator
To remove this message purchase the
product at www.SmartPDFCreator.com